השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עד.

מתני' אלו אסורין ואוסרין כלו שהו. כל מקום שנתערבו שם לפני אחד נחלף לו בטל ואוסרין את כולן: **יין נסך.** מצים נחלף מצים: **ועבודת כוכבים.** זורה שעבדוה ונתערבה בחלף זורות שניהן עבודת כוכבים: **ועורות לבובין.** דהוו נמי ליקורי הנאה כדלמטן בחין מעמידין (לעיל כט:): **וליקורי מלורע וחולין שנשחטו בעזרה.** ליקורי הנאה הן ונמסו קדושין (דף נו.) מפרש להו: **ושער נויר.** לליקורי הנאה הוא דכתיב (במדבר ו) ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: **ופטר חמור.** לחלוב בהנאה כל זמן שלא נפלה: **[ובשר בחלב].** מתיכת בשר שנתבשלה בחלב ונאסרה בטעם וחזרה ונתערבה בחלף מתיכות חוסרת כולן בהנאה והלאי תנא בשר בחלב ליקור הנאה דפלוגתא היא בכל הבשר בשחיטת חולין (דף קטו.). ויש שלמידים ממשנתנו דבשר בחלב במשהו וטבוחין דלתקי להלאי בכל שהו דתקמי טעם וחזרה ונתערבה בחלף מתיכות חוסרת כולן בהנאה והלאי תנא בשר בחלב ליקור הנאה דפלוגתא היא בכל הבשר בשחיטת חולין (דף קטו.). ויש שלמידים ממשנתנו דבשר בחלב במשהו וטבוחין דלתקי להלאי בכל שהו דתקמי כגון טיפת חלב שנפלה לקדירה או מתיכת בשר קטנה שנפלה לקדירה ונפילתן אין בה ס"ט וטעות הוא ניסר להא מפרשינן בגמרא דתנא דבר שבמנין קתני כגון מתיכה בתמיכות משום דדרכן לימנות משיב ולא בטיל ולאי בבשר שנתערב טעמו בחלב קתני[ר] או בטיפת חלב שנפל לקדירה [בשר] מי הוי דבר שבמנין ועוד הא לוקמינן[ב] כל ליקורין שבתורה שלא במינו בס"ט ולאי לרב ושמואל דלתני[ר] במשהו בשלא במינו מודו ובטולה בתיבות חולין[ב] לתניין בשר בחלב בס"ט (ל) : **שער נויר דבר שבמנין ופטר חמור** גזוות בקלע וטושין מהן שקין: **גמ'** מי **דבר שבמנין קתניב.** משום דדרכן לימנות לא בטיל ולאי לאו ליקור הנאה נמשוך נמי מתיכות נגילה: **מרבי מיה ליה דבר שבמנין וליקורי הנאה.** לליכא תרתי לקמיכותא דחשיב ליקור דידהו הוא דלא בטיל אבל תמך מהן לגבר והשאר נותן לכלבו ותתיכת נגילה אע"ג דדבר שבמנין הוא כיון דלאו ליקור הנאה הוא בטלה ברובא ותמך שהי לכלבים ואינן שבו בתאבלה: **גגווי פרך.** מקום וכן ריחומי כדן שם של עלה או של כלאי הכרם הן ומתערבו בחלף כולן ילקו: **פת פנא ליה פסח.** בסדר זרעים ומייתי לה בגיטה שנולדה (גיטה ג:) וביבמות בהעבל (דף פח:): **וליתני לכרום של בעה"ב לענין תמך בפסח.** דדבר שבמנין הוא וליקורי הנאה: **מכיס בתכיס.** דשקיל מדמ"ל ושדי בנהרא ואינן נשתנו בהנאה אבל יין שנתערב ביין כולו לפסח בהנאה: **הלכה למשה.** להורות על המעשה: **יין נסך.** ממש מצים בתכיס מותר בהנאה חוץ מדמי תותה מכיס אבל יין ביין כולו לפסח בהנאה: **פסח יינן לאפי' יין כיין מופר.** בהנאה חוץ מדמי תותו יין וכן הלכה:

מתני'

מתני' אלו אסורין ואוסרין בכל שהו אין נסך ועבודת כוכבים ועורות לבובין ושור הנסקל ועגלה ערופה וציפורי מצורע ושער נזיר ופטר חמור ובשר בחלב [א] ושעיר המשתלח וחולין שנשחטו בעזרה הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהוא: **גמ'** תנא מאי קחשיב אי דבר שבמנין קחשיב ליתני נמי חתיכות נבילה אי איסורי הנאה קא חשיב ליתני נמי חמין בפסח א"ר חייא בר אבא ואיתימא ר' יצחק נפחא האי תנא תרתי אית ליה דבר שבמנין ואיסורי הנאה וליתני אגוזי פרך ורימוני בדן דדבר שבמנין ואיסורי הנאה הוא הא תנא ליה התם הראוי לערלה ערלה הראוי לכלאי הכרם כלאי הכרם וליתני כברות של בעה"ב לענין חמץ בפסח מאן שמעת דא"ל ר"ע הא תנא ליה התם ר"ע מוסיף אף כברות של בעה"ב: הרי אלו: למעוטי מאי למעוטי דבר שבמנין ולאו איסורי הנאה א"נ למעוטי איסורי הנאה ולא דבר שבמנין: **מתני'** יין נסך שנפל לבור כולו אסור בהנאה רשב"ג אומר ימכר כולו לעובד כוכבים חוץ מדמי יי"ן שבו: **גמ'** אמר רב הלכה כרשב"ג בחבית בחביות אבל לא יין ביין ושמואל אמר אפי' יין ביין וכן אמר רבב"ח א"ר יוחנן אפי' יין ביין וכן א"ר שמואל בר נתן א"ר חנינא אפי' יין ביין וכן א"ר נחמן אמר רבה בר אבוה אפי' יין ביין א"ר נחמן הלכה למעשה יי"ן יין ביין אסור בחבית בחבית מותר סתם יין ביין מותר

אלו אסורין ואוסרין בכל שהו יי"ן. פ"ה מיירי בחבית יין נסך שנתערב בחלף חביות כדלמיכין לקמן גמ' דדבר שבמנין בחלף חביות כולם והלאי תנא בשר בבשר בחלב לתניה כלומר כלמוכח בגמ' דלאי תנא קמיה רק לליכא תרתי ליקורי הנאה ודבר שבמנין ופלוגתא היא בפ' כל הבשר (חולין קח.) לי לחלב בהנאה לי לא רבותיו של רש"י רוצין לפסוק מתוך מסנתנו דלכא דבשר בחלב נאסר במשהו ומפרשים לחלורין בכל שהו דקתני מתני' היינו טיפת חלב שנפלה על מתיכת בשר גדולה תע"ג לליכא טעמא לי נמי מתיכת בשר קטנה שנפלה בקדירה מלחה חלב תע"ג דלא יהיב טעמא וטעות הוא ניסר להא מפרש בגמ' דלא מיירי מתני' אלא בדבר שבמנין כגון מתיכה בתמיכות ומשום דהוי דרכן להימנות לא בטיל ולאי דבעיקא חלב מיירי לו בתמיכת בשר קטנה הא לא הוי דבר שבמנין ועוד הא דבכולה שמעמא דטיפת חלב דכל הבשר מיירי בהדיא בבשר בחלב תע"ג: **הא** תנא ליה התם הראוי לערלה ערלה בו'. ות"ת לעיל נמי דפרין וליתני מתיכת נבילה היה לו למתן משום דהם תנא ליה במס. חולין פ' גיד הנשה (דף קז:) דתנן מתיכה של נבלה שנתערבה בחלף כולן לחלורות וי"ל דלולאי נבי מתיכת נבילה ליכא למיחש הכי תע"ג דתנא ליה התם בחולין מ"מ הדר ליכא לאיפוי דמתניי הכא (מדקתני) בשר בחלב ולליכא למימר דבא לאשמועינן דבשהו זה אינו דע"כ מייתי בתמיכה משום הרלוזה להתכבד לאי בתמיכה כל הזו פשיטא דבטלה ולליכא למימר משום הזו איסור הנאה לא בטלה תע"ג שאין כה מציות שהרי עלה (ולכאורה) וכללאי הכרם ליסורי הנאה ניתנו ואפ"ה אמרינן יעלו בתמד ומתמיס לגלי ולאי מיירי בתמיכה משובה כי ההיא דחולין לגמרי הכי תני ליה תע"ג דבשר תנא ליה התם בסס. ולכך הוה פריך וליתני מתיכה של נבילה ות"ת וי"ל דקתני לה במתני' על כרחך מיירי בחציות קטנות כיון דתרתי אית ליה התם בסס. ערלה (פ"ג מ"ז) דקתני וחציות קטנות ול"ל לחילטרין לפשוטינן חומרא לפי' בסתם יינם תע"פ שהוא מדבריהם ועוד ליכא למימר דיי"ל הכא במקומות שמכילתן עיקר הוא למתניה לכך תניה תע"פ שאנו בשר בחלב במקומות גדרה דיין נסך אבל שאר דברים שיהו שונה חומר כאן כי הם גזה גזרה דיין נסך אם תי חומר שלא תם לשנות חומר הסגויים במקום אחר: **לְמעוטי** דבר שבמנין ואין איסורי הנאה. לכאורה משמע דאתא למעוטי דלא הוי במשהו וא"כ פליגא אך דהכא להיהיו דפ' גיד הנשה (חולין דף ק. ושם) דקתני התם בתמיכת נבילה תינה בטלה משום דהוי דבר שבמנין תע"ג דלא הוי ליסורי הנאה וקשיא לת"ק ה"ל למלמודא למאוי מתני' דהתם ומפרכה מינה מהניהא להכא לכך נראה לי למעוטי דלא תשיב הכא דבר שבמנין ולא ליסורי הנאה דלא הוי במשהו שלא בטל כיון דלא הוי דבר שבמנין תע"ג דלא הוי ליסורי הנאה דלא הוי במשהו ופקא השתא לא הוי למעוטי דסיפא דומיא דלמעוטי דרישא דרישא היינו שלא בטל כיון דבר שבמנין ולאו ליסורי הנאה אבל מ"מ אתת הוא דהוי במשהו וסיפא אמר לתתא למעוטי דלא הוי במשהו כלל כדפרישית ומשום הכי לייפא למעוטי דסיפא נמי דהיינו שלא בטל כיון דבר שבמנין ולאו ליסורי הנאה אבל מ"מ אתת הוא דלליכא ליסורי הנאה דהוי במשהו כגון ממן בפסח שאסור בהנאה והוי במשהו אפי' כלא תשיבות דבר שבמנין להא מתני' דקתני יין נסך במשהו ומוקמינן בחבית דין החציות וקאמר במשהו וי"ל דרשב"ג מוקי לה לענין שלא יכול למכור כל אחד ואחד לבדו לפי שאינו בטל למיהוי היין נסך היתר ע"י ביטול אבל כל התערובת (כאחד) ולאי יוכל למכור חוץ מדמי חבית שבו:

מסורת הש"ס

ג) תמורה כח, זבחים עח:. ב) [ועי' תוס' זבחים עב. ד"ה אלא וכו' שבקבו לעיתרי נמי בבא שוב כמה דכרי]. ג) עכלה פ"ג מ"ז [ביצה ב: יבמות פא:]. ד) [ע' הרא"ש מלן עב:]. ד) [ע' תוס' מלן עב:]. ו) [ועי' תוס' ד"ה אלא וכו' ומיהו]. ז) [ועיל עב:]. ח) [ועיל עב:]. ט) כתובות כה. וש"נ. י) [ועיל עב:]. י) [ועיל עב:]. כ) [כגון חולין קח.]. ל) [ועי' מגל. רש"ם]. מ) [ל"ל מלקמן]. נ) [ועי' תוס' חולין ק. ד"ה שאני תמיכה]. ס) [כדפי' וקשה לפ"ל רש"ל].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ובשר בחלב וכו' בחלב כגון טעם הפ"ד וכמן ל"ל הפיסקא נתלת ותחי' ל"ל ד"ה לי דבר שבמנין ותחי' ד"ה שער נזיר דבר המכר ותחי' ד"ה מרבי:

הגהות הגר"א

[א] בשמנה ושעיר המשתלח. נמחק. וכן בירושלמי ורי"ף ורמ"ם ליתא וכו' תוס' זבחים עב ע"ב ד"ה ולגלי. ומיהו הוה מצי למיתני ליכרי שה"מ ומ"ש לעיל סו"ד סו"ל:

מוסף רש"י

ועורות לבובין. שקורטין בגגד הלב, ללכן לעשות ק לעבודת כוכבים ומוליאין את הלב ללך הנקב ומיתפר משום זבחי מתים (ועיל כה:) שוקקין כנגד הלב קרע בגגד ללך לאותו נקב הוליאו הלאיורין והקרישים לעבודת כוכבים ומקרישת עבודת כוכבים לסור בהנאה (תמורה כח:). ושעיר נזיר. לסור בהנאה דנעי שיעה תחת הזה (שם). ובשר בחלב. מתיכת בשר שנתבשלה בחלב ושוב נתערבה בחלף מתיכות, כולן לסורים, ולליכא למ"ד בשר בחלב לסור בהנאה, בשחיטת חולין (ידוד:) בפרק לל הכשר (שם). הראוי לערלה ערלה. לאותן שהן מין לולן ועלה טהנה הן מקדשין את ערוגיהן משום ערלה, והראוי לכלאי הכרם, כגון ללאי תרדין וקולחי כרוב וכיוצא, שאינן מין לולן, מקדשין ערוגיהן בלאיסור כלאי הכרם (ביצה ג: וקדושין פא:).

עין משפט נר מצוה

א [ומיי' פט"ו מהל' מלכלות לסורות הלכה ו ופט"ו הלכה כה טוש"ע י"ד סי' קלד סעיף ג]:
קלד ב מיי' פ"ו מהל' מלכלות לסורות הלכ' ט סמג לתין מה טוש"ע י"ד סי' קט סעיף ג:
קלה ג מיי' שם טוש"ע שם:
קלו ד ה ו ז מיי' פט"ו מהל' מלכלות לסורות הלכה ז סמג לתין קמה:
קלו ח מיי' שם הל' ו:
קלח ט מיי' שם הלכ' כט סמג שם טוש"ע י"ד סי' קלד סעיף ב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com